

הרצל לחווה וזאב פרשית חיים ולדר

אנשים מספרים על
חיים ולדר

לא תעמוד על דם רעך

מתוך השבר הכי גדול
יצמח התיקון הכי גדול

התיק נסגר מחוסר ראיות,
הפוליגרף הראה שהוא דובר אמת

מה אנחנו יכולים וצריכים ללמוד מכך?

שתפו והפיצו

המסמך אינו כולל תיאור ופירוט של מעשים

תוכן העניינים:

המסמך אינו כולל תיאור ופירוט של מעשים

מה פורסם עד כה לציבור הרחב	3
דע מה שתשיב למתלבטים	12
איך זה עובד כשמתלוננים?	22
מספרי טלפון חיוניים	25

הבהרה

המסמך הזה מרכז בתוכו חלק מהעדויות לכאורה שפורסמו במדיה וברשתות החברתיות מאז התפוצצות החשדות נגד ולדר. לא מופיעים כאן תיאורי מעשים.

כל הפרטים המופיעים כאן משוייכים לשם ספציפי של האדם שאמר אותם*, וניתן למצוא אותם בחיפוש בגוגל, פייסבוק או טוויטר.

ומה לגבי טענותיו של ולדר?
גם עליהן השבנו כאן במסמך.

*אין בכוונתנו לקבוע שהאנשים המובאים כאן דוברי אמת. אנשים יכולים לשקר. לטעות ושיטעו אותם. הציבור צריך לשאול את עצמו: האם ייתכן שכולם משקרים או טועים?

הידעתם?

נתונים מראים שהחברה החרדית בחו"ל (ואולי גם בארץ) ממגנטת אליה פדופילים ועברייני מין. פוגעים שמעוניינים למצוא טרף קל, משתלבים בחברה החרדית ופועלים באין מפריע, בידיעה שההשתקה וחוסר האמון כלפי המתלוננים, יגנו עליהם. ומי אחראי לכך? אנחנו.

מדוע אנחנו מפרסמות את המסמך?

משום שפרשיית ולדר היא הזדמנות ציבורית להכיר בתופעת הפגיעה המינית, להילחם בהשתקה, וליצור חברה בטוחה יותר עבור ילדינו. בנוסף לכך, זוהי ההזדמנות שלנו ללמוד מדוע טענות שנובעות מכוונה טובה (כגון "מדוע התלוננת רק עכשיו", "חף מפשע כל עוד לא הוכחה אשמתו", או "הבה נמתין לבית המשפט"), הן לעיתים שגויות ואפילו מסוכנות.

מי אנחנו?

נשים דתיות וחרדיות, שאוהבות את החברה הדתית והחרדית, ואכפת לנו.

מה האינטרס שלנו?

להפוך את החושך לאור.
ליצור חברה בטוחה ומוגנת יותר עבור ילדינו.

מה הכי חשוב לנו לומר, רגע לפני שתתחילו לקרוא:

ככל הידוע לציבור,
עד לרגעים אלו המתלוננים נגד ולדר
לא הגישו שום תלונה במשטרה,
למעט פניה אחת שתפורט בהמשך.

בהיעדר פניה למשטרה,
הציפייה הציבורית להמתין להתבהרות הנושא בבית המשפט,
היא כמו ציפייה לזכות בלוטו מבלי שרכשנו כרטיס.

פרשיית ולדר עשויה ללמד אותנו מדוע כל כך הרבה מקרים
של פגיעה מינית לא מטופלים והפוגעים לא נבלמים;
מדוע הציפייה להרשעה משפטית של פוגעים מינית היא לא
ריאלית, ומדוע אנחנו, כל אחד ואחת מאיתנו, אחראיים למנוע
את המקרה הבא.

יחד נגרש את החושך.
הפיצו אור. הפיצו את המסמך.

מה פורסם עד כה לציבור הרחב בשמות מלאים, כך שניתן למצוא ברשת

בתאריך 12 לנובמבר, אהרון רבינוביץ ושירה אלק, חושפי פרשיית משי זהב, פרסמו בעיתון "הארץ" כתבת תחקיר שמספרת את סיפורן של שלוש נפגעות לכאורה של חיים ולדר: טליה (שם בדוי) מספרת שהחלה להיפגע מולדר בגיל 12 וחצי, עד גיל 16. טליה סיפרה לחברתה הטובה, ובגיל 28 עברה טיפול וסיפרה למטפלת על שארע לכאורה. כתבי הארץ טוענים ששתיהן, החברה ואשת המקצוע, אישרו ל"הארץ" את הפרטים. נפגעת לכאורה נוספת, היא מוריה (שם בדוי) שמספרת שנפגעה באופן קבוע מולדר, לפני כעשרים שנה, בהיותה בת 15. הנפגעת השלישית לכאורה, דינה (שם בדוי) הגישה לפני יותר מעשור תלונה במשטרה נגד ולדר. התלונה הוגשה כשדינה היתה בשנות ה 20, והתייחסה למקרים שארעו לה כשבע שנים קודם לכן. לאחר שנה, נסגר התיק מחוסר ראיות. כתבי הארץ מספרים כי נודע להם שהמתלוננת הגיעה לסיכום עם וולדר כי לא תדבר על הדברים, אך בזמן אמת דינה סיפרה לשני חברים, וגם לגורמים מקצועיים. כולם אישרו את הפרטים בפני "הארץ".

חלק מטענותיו של ולדר יובאו בהמשך המסמך.

אהרון רבינוביץ התראיין אצל קרן נויבך בכאן ב', וסיפר שעוד בשלב התחקיר, אחת המתלוננות עברה בדיקת פוליגרף מטעמם, ויש בידם חוות דעת מקצועית שקובעת שהיא דוברת אמת. לדבריו, לא היה צורך בפוליגרף כדי להבין שהיא דוברת אמת, ואף על פי כן.

אהרון רבינוביץ התראיין בכאן מורשת וסיפר שלאחר הפרסום בהארץ הגיעו אליהם עוד כ 20 תלונות

חיים ולדר פרסם תוצאות פוליגרף שהוא עבר מטעמו, שקובעות לכאורה שהוא דובר אמת. בין השאר, הוא נקבע כדובר אמת כאשר השיב בשלילה לשאלה הבאה: "האם אי פעם טיפלת בילדה, נערה, או אישה כלשהי?". בנוסף, גל"צ צייצו בטוויטר ציטוט לכאורה מעורך דינו: "ולדר לא היה פעם אחת בכל חייו בפגישה יחידנית עם שום נערה. שאלתי אותו את זה 10 פעמים ואף שלחתי אותו לפוליגרף". אלא שמיד החלו לצוץ עדויות של נשים שסיפרו כי הן אכן נפגשו עם ולדר ביחידות. כך למשל כותבת אישה עם פרופיל מלא בשם חני בקבוצת הפייסבוק "ישנן בנות": "הייתי אצלו בשיחה בגיל 14 והיא הייתה מקצועית ביותר". לאחר מכן היא מסבירה בתגובות שזה היה ללא נוכחות מבוגר בחדר. בתגובות כותבת גם אישה בפרופיל מלא בשם מלכי, שהיא נפגשה איתו ביחידות.

האם ניתן לסמוך על הפוליגרף של חיים ולדר? ניתן לשאלה להדהד.

מירי פורסט, מאמנת קבוצות ריצה לנשים, פרסמה בפייסבוק צילומי מסך מהתכתבות עם מתאמנת שלה שמספרת לה שהיא נפגעה לכאורה מוולדר. בהמשך פרסמה כי שלוש נשים נוספות שלחו לה תיאורים על דפוס זהה.

רות גיאת (Ruth Giat) פרסמה פוסט בפייסבוק שבו היא מספרת על פגיעה שהיא עצמה עברה לכאורה על ידי ולדר, כאשר היתה בת סמינר.

המשך

רחלי גוטליב רושגולד

(Racheli Gotlieb-roshgold)

מארגון "לא תשתוק" ופעילה ב"מגן",

פרסמה פוסט בפייסבוק:

"חיים ולדר, האיש שניפץ לי את

התמימות החרדית. הימים היו ימי

ראשית הפעילות שלי, ישבתי שעות

עם הנפגעת מול קלסר ובלי סוף

חומר... פעלתי לא מעט מול התיק

הזה ונסגר הסכם שתיקה.

תתבע אותי חיים ולדר!!!

תוכיח שאני משקרת.

אתה יודע טוב את מה שאני יודעת".

אביגיל היילברון

מייסדת

"לא תשתוק"

מספרת שמרכזי

הסיוע כבר מלווים

נפגעות לכאורה של

ולדר

העיתונאית אריאלה שטרנבך (Ariela Sternbach)

העלתה פוסט ובו כתבה שבשנת 2016 הגיעו לאזניה

שמועות על נפגעת של ולדר שחתומה על סודיות, והיא

התבקשה למצוא עוד נפגעות לצורך תחקיר. היא מספרת

שניסתה למצוא נפגעות ולא הצליחה, והגיעה למסקנה

שיש כאן נסיונות להכפיש את שמו של ולדר, עמו בינתיים

התיידדה: "והנה התפנית: הבוקר פגשתי את אהרון

רבינוביץ, שמעתי ממנו את הפרטים שאי אפשר לפרסם -

הסיבה העיקרית היא שמירה והגנה על הנפגעות. אני

מאמינה לנפגעות. אני מאמינה לפרסום שחיים ולדר פגע

בנשים וניצל אותן מינית וחמור מכך נפשית."

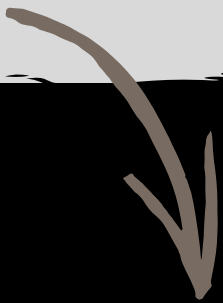
אוריה מבורך פרסמה
בדף הפייסבוק של
'אפרכסת' שקיבלה
שיחת טלפון שבה איש
אמיתי עם שם מלא, גולל
בפניה את סיפור הניאוף
לכאורה של אשתו עם
חיים ולדר.

הרב והפסיכולוג חננאל רוס
כתב בתגובה בפייסבוק:
"כבר כמה שנים שאני מייחל
להתפוצצות החשובה של
הלכאורה הזה" הוא הסביר
ששמע על כך לפני כמה שנים
מ"מקור שני הנאמן עלי כבי
תרי. לא שיתפתי אף אחד
מכיוון שזה היה מקור שני. אבל
האמנתי לגמרי".

יאיר אטינגר פרסם בטוויטר דברים
שכתב הרב אייל ורד לקהילתו בפתח
תקווה, בהם הוא ממליץ להוציא את
ספריו של ולדר וכותב: "מעלליו היו
ידועים במעגלים מסוימים, וכעת ברוך
ה' השקר הזה מתפוצץ".
כשנשאל על כך השיב שהוא היה
מעורב במקרה אחר מאלו שפורסמו,
ולא יכול היה לספר על כך מחשש
לפגיעה בנפגעים וחשיפתם.

בכתבה שפורסמה באתר שבע, מצוטט הרב שמואל אליהו :
 "יש משפחות שהתפרקו בגלל שהוא עשה מעשים אסורים
 עם האישה והרס את המשפחה. בפסקי הדין כתוב שהאישה
 אסורה לבעלה ואסורה לנואף - חיים ולדר. זה דברים שבאו
 לפני בית דין והתבררו ... הדברים מאוד ברורים, זה לא על
 סמך כתבה בעיתון הארץ. זה על סמך הרבה מאוד עדויות,
 מסמכים, תמלילים, פרוטוקולים של בתי הדין. תמונות,
 הקלטות. דברים חד-משמעיים". הרב גם התראיין לכאן
 מורשת בעניין מעשי הניאוף לכאורה ואמר :
 "לא צריכים לאטום את העיניים התמונה היא ברורה כשמש".

הרב עמיחי אליהו (בנו של הרב שמואל אליהו) העלה סרטון לפייסבוק
 ובו סיפר שלפני 4 שנים פנתה אליו אישה שמספרת שנפגעה מולדר.
 היא לא רצתה להתלונן במשטרה. לדבריו, לאחר פרסום התחקיר של
 הארץ הגיעו פניות על ולדר, מאת אנשים שונים לאביו, שהקים בית דין
 שעוסק בנושאי פגיעה מינית. כאשר הגיע אליו כעת סיפור שבו מעורב
 בית דין רבני, הוא פנה אל הרבנים וקיבל מהם מעשה דין על אישה
 שנאפה עם ולדר. את צילומו הוא פרסם בפייסבוק, תוך טשטוש
 הכתוב, אך חשיפת השורה שבה מופיע המשפט:
 "אסורה על בעלה ועל חיים ו".
 לדבריו, פניות בנושא ולדר ממשיכות להגיע, מאנשים שונים שחוזרים
 על פרטים דומים, של דפוס פגיעה חוזר לכאורה.

תגובתו של ולדר כפי שהתפרסמה בכתבה בהארץ:

מעורכי דינו של חיים ולדר, מיקי חובה וגיא שמר, נמסר: "מרשנו מכחיש בשאט נפש כל טענה להתנהגות בלתי ראויה מצדו, כל שכן את האמור בכתבה. המדובר בטענות כזב שיסודן בשקר גס העולות כדי עלילת דם ממש. הטענות המוצגות אינן ראויות להתייחסות שכן אין בין לבין המציאות דבר. מר ולדר הוא סופר ויועץ חינוכי שהקים בבני ברק את מרכז הילד והמשפחה ומאז משך עשרות שנים מקדיש את חייו ופועל לקידום, טיפוח ושמירה על רווחת הילדים וזכויותיהם בכלל ובמגזר החרדי בפרט. על פעילותו יוצאת הדופן לטובת אלפי ילדים קיבל את פרס 'מגן הילד' שהוענק לו על ידי ראש הממשלה.

"במשך השנים ניהל מר ולדר מאבקים לטובת ילדים שסבלו מאלימות והתעללות, וכתוצאה מכך חברו להם גורמים ששמו להם למטרה לפגוע בו, ובידינו ראיות לחלק מהניסיונות הנואלים להפליל את מרשנו. כתבה זו מהווה המשך ישיר לכך אשר מקורה בתלונה שקרית שהוגשה נגדו לפני שנים רבות ונגנזה כלעומת שנפתחה.

"מר ולדר הוא חרדי ומעולם לא טיפל בקטינות או בנשים ובוודאי לא חתם על הסכם השתקה כזה או אחר, וכל טענה שכזו היא בבחינת עורבא פרח. כחלק ממלחמתו לטהר את שמו וביחס לטענות העולות כאן, עבר מרשנו בדיקת פוליגרף, הכחיש הטענות, וכצפוי נמצא דובר אמת בכל השאלות. מרשנו נחוש לא לאפשר פגיעה בו אף כמלוא הנימה ויאבק על שמו הטוב בכל האמצעים החוקיים העומדים לרשותו".

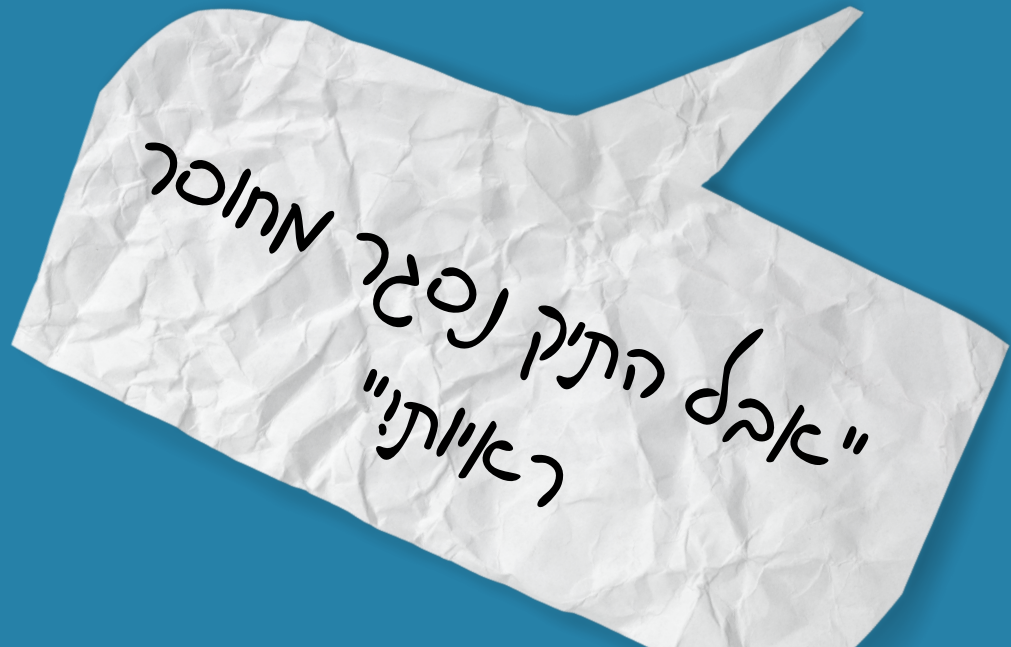
**אנשים תמימים
הם לא טיפשים.**

**הם פשוט מאמינים
שכל הלבבות טובים
כמו הלב שלהם.**

אז מה אנחנו עונים להם?

נכון, "מחוסר ראיות" אבל לא "מחוסר אשמה". מתוך תלונות רבות שמגיעות למשטרה בנושא פגיעה מינית, פחות מ-20 אחוז מבשילות לכדי הגשת כתב אישום. מרבית התיקים נסגרים מחוסר ראיות.

כל מי שמעט בקיא בענייני משפט, יודע שסגירת תיק מחוסר ראיות, כלל לא מעידה על כך שהחשוד חף מפשע. רק כאשר התיק נסגר מ"חוסר אשמה", ניתן להסיק שהחשוד לא אשם. הבאת ראיות במקרים של פגיעה מינית היא קשה ביותר, משום שפעמים רבות מדובר במילה נגד מילה. המעשים נעשים בסתר, ופעמים רבות אין מי שיכול להעיד למעט הנפגעים עצמם. האם עדיין הגיוני להסיק שסגירת תיק מעידה על חפותו של החשוד?

ובכלל, במקרה של ולדר צריך לזכור שרוב הנפגעות והנפגעים לכאורה, כלל לא פנו למשטרה.

"אם זה קרה, למה הן לא
מתלוננות במלואן?"

המתלוננים והמתלוננות שאוזרים אומץ ותעצומות נפש, נאלצים לעבור שלבים מפרכים: בשלב החקירה המפורטת במשטרה, אם הם מסכימים להתעמת עם החשוד, הם מוצאים את עצמם יושבים מול הפוגע, ומול עיניים זרות שבוחנות את העימות. בעימות החשוד עשוי להטיח בהם האשמות שהם משקרים או שהם בכלל רצו בכך וביקשו את זה.

אם המתלוננות זוכות שהתיק לא יסגר ויגיע לכתב אישום, הן נדרשות להציג הוכחות בבית המשפט ולעבור חקירות נוספות. שם הנפגעות נשאלות שאלות מפורטות מאוד על הפגיעה המינית, שאלות שעוסקות באיברי גופם האינטימיים, לפעמים תוך ניסיון להראות שהיחסים היו בהסכמה. ואם זה לא מספיק קשה, עורכי הדין מטעם החשוד, נוקטים לפעמים בהבאת עדויות שמטרתן להטיל ספק במהימנות הקורבן, בין השאר על ידי הכפשת שמו הטוב. קשה מאוד לעמוד בתהליך הזה.

בשל העובדה שלמעלה מ-80 אחוז מהתיקים שעוסקים בעבירות מין נסגרים בפרקליטות ולא מבשילים לכתב אישום, בשל הנטייה של חלק מפוגעים לטעון שהדברים לא קרו, או קרו בהסכמה, בשל משך הזמן שעובר עד שהקורבנות מתחזקים ומעיזים להגיש תלונה, בשל הקושי להיחשף אפילו מול בני המשפחה, בשל כל אלה ועוד, מתלוננים רבים בוחרים שלא לפנות למשטרה בכלל.

לאור זאת, האם נוכל לסמוך על המשטרה ובתי המשפט שהם ורק הם ימגרו את הפגיעות המיניות מקרבנו?

"ואזר נהזק בפולטיגרף
ויזאן דובר אמת"

התייחסנו לנקודה הזו בחלק הקודם של המסמך, ונוסיף
על כך עוד תהייה: מתלבטים יקרים, נדמה לנו שאתם
לא עקביים. אם אתם סומכים כל-כך על מערכת
המשפט ומסרבים להפעיל כל שיקול דעת חוץ-משפטי,
מדוע אתם מתעקשים לסמוך על בדיקות פולטיגרף
שבית המשפט קובע שהן אינן קבילות משפטית?
ובנוסף, אם אתם סומכים על פולטיגרף, מדוע לא
תסמכו על הפולטיגרף שעברה המתלוננת, ונמצאה
לכאורה דוברת אמת? כאמור, אהרון רבינוביץ' סיפר על
מסמכי הפולטיגרף וחוות הדעת המקצועית שיש בידו,
בראיון לקרן נויבר.

יידוע לאהרון רבינוביץ' רוצה לסגור
חשבונות עם חיים ולדר, לאחר לחיים
ולדר פיטר את אביו מיתד נאמן"

אהרון רבינוביץ' סיפר בראיון לקרן
נויבר, שהטענה הזו מצחיקה אותו
משום שבקלות ניתן לבדוק אותה:
אביו מעולם לא פוטר מיתד נאמן,
הוא עדיין כותב שם,
ואפילו הוזמן לפני כמה חודשים
לחתונה משפחתית של ולדר.

"לא מאמינים למה שכתוב בעיתון!
בטח לא בעיתון הארץ הידוע
לשמצה!"

האם ציפיתם שתחקיר כזה יתפרסם בעיתון חרדי?

לשלול את הסיפור משום שהוא פורסם בעיתון,

זו טענה חסרת בסיס רציונלי, וגם מסוכנת מאוד.

ראשית, תחקירים בעיתון הם אחד הכלים החשובים למיגור

פגיעות מיניות. רק כך נפגעים ונפגעות יכולים לספר את

סיפורם מבלי להיחשף. אם ניטול מהם את הכלי הזה, נדון את

החברה שלנו לריקבון מוסרי, שבו הפדופילים ועברייני המין

משגשגים, כי איש לא מאמין ל"תשקורת".

שנית, עיתונאי שיעז להמציא עובדות ממוחו הקודח, יודע שהוא

חשוף לתביעת דיבה. גם הבוסים שלו יודעים זאת ולכן סביר

להניח שמערכת העיתון לא תסכים לפרסום תחקיר שהעיתונאי

לא סיפק הוכחות לאמיתותו: הקלטות, תוצאות בדיקות, וכיוב'.

שלישית, אהרון רבינוביץ' סיפר בראיון עם קרן נויבך שפנו אליו

גורמים שהציעו לו סכומי כסף כדי לשנות את הפרסום שלו

בעניין ולדר, והוא דיווח על כך מיד למערכת.

ובכלל, כדאי לדעת: בישראל עיתונאים לא יכולים לעבוד

באופן פרטי ולקבל כסף מגורמים שאינם הבמה שבה

מתפרסמת עבודתם. כאשר הם מקבלים כסף מגורם חיצוני,

הבמה חייבת בגילוי נאות שמבהיר שמדובר במידע שיווקי או

ביחסי ציבור.

"החלוצ חף מפלע עז שלם
תוכח אלמתי".

העיקרון הזה חשוב מאוד, אבל הוא נכון אך ורק לגבי שופטים בבית המשפט. שופטים לא יכולים להרשיע על פי חוק כאשר אין הוכחות קבילות, ולכן חזקת החפות היא חשובה מבחינת החוק. לעומת זאת, במישור החברתי, אי אפשר לומר את המשפט הזה מבלי לחרוץ עמדה ששוללת את חזקת החפות של המתלוננים! כאשר מתפרסמות חשדות בתקשורת, ואנחנו, הציבור, מחליטים לא להאמין להן מפאת חזקת החפות של החשוד, אנחנו מכתירים בכך את המתלוננים כשקרנים. לא ניתן להתחמק מכך: כל עמדה שטוענת לחפותו של החשוד, היא עמדה שבאותה נשימה מאשימה את המתלוננים בשקר, מכפישה את שמם ומוציאה דיבתם רעה. מתלבטים יקרים, שאלו את עצמכם מדוע חזקת החפות של החשוד חשובה לכם יותר מחזקת החפות של המתלוננים. האמנם מה שמטריד אתכם זה לא להאשים אדם חף מפשע בהאשמות שווא? אם כן, מדוע אינכם חוששים להאשים את המתלוננים בהאשמת שווא של "שקרנים"?

"ואם הכס תלונת שווא?"

תלונות שווא על פגיעה מינית הן תופעה חמורה, מקוממת, וגם נדירה ביותר מבחינה סטטיסטית. קשה עד בלתי אפשרי להעליל על מישהו תלונת שווא מבלי לחטוף תביעת דיבה. מבחינה סטטיסטית, הסיכוי שהבן שלכם יעבור חלילה פגיעה מינית, גבוה פי כמה, בהשוואה לסיכוי שהוא יעבור תביעת שווא כאילו פגע מינית. מתלבטים יקרים: איזו תופעה חשוב יותר למגר כדי שבנכם לא יפגע: התופעה השולית או התופעה הנפוצה פי כמה? ובכלל, השימוש הציבורי במונח "תלונת שווא", הרבה יותר רווח מאשר התופעה עצמה, ולכן עולה החשד שהקלף הזה משמש כדי להגן על שמם של **פוגעים**, יותר מאשר להגן על שמם של חפים מפשע.

"לכתוב זכרים נגז ולזכר
בארץ הענ"ן התברר מלפאית
זה מלפא לזה"

טעות. "משפט שדה" הוא הוצאה לפועל של גזר דין, על ידי אנשים שאינם מוסמכים לכך. הבעת עמדה ברשתות החברתיות או במדיה, לא נחשבת משפט שדה. אין בכוחה להרשיע או לשלול מאדם את חירותו. היא כן יכולה לפגוע בשמו של אדם שהתפרנס עד עתה משמו הטוב, וכעת הוא חשוד בפגיעות מחרידות שמעידות לכאורה על כך שהוא השתמש בתמימות הציבור ובשמו הטוב, כדי להמשיך לפגוע. אם לא פשע, מוטלת עליו המשימה לטהר את שמו. זו המשימה שלו, לא של הציבור. חשוב לדעת: הבעת עמדה ציבורית של תמיכה במתלוננים ובמתלוננות, יכולה גם לסייע במיגור פגיעה מינית והשתקתה, בהגברת האמון במתלוננים, ובקיום חובת "לא תעמוד על דם רעך".

"אויך יתכן לאדם כאל כק
רגיל, לפעם כאל חייו למען
יטדים, אוכלי פגע מינית?"

רק לקב"ה שהוא בוחן כליות ולב, יש תשובה לשאלה הזו, אך
כבר אמרו חז"ל: "כל הגדול מחברו, יצרו גדול ממנו". לאדם
ניתנה יכולת הבחירה. כל המעלות הטובות שיש לנו, כל התורה
שלמדנו, כל המצוות שקיימנו, לא מונעות מאיתנו לעשות רע.
אם למישהו יש יצרים אפלים של רצון לפגוע בילדים, והוא לא
מטפל בעצמו, הוא עלול להגיע למצב שבו הוא מאפשר ליצרו
להשתלט עליו.

אדם שפוגע בילדים הוא לא תמיד אדם ששונא ילדים ורוצה
ברעתם. ייתכן שיש לו שני צדדים. צד אחד שבאמת דואג
לשלומם וטובתם של ילדים, וצד אחר, אפל מאוד, שבמסגרתו
הוא לא חושב על טובת הילדים אלא רק על עצמו.
עבור אנשים שאוהבים את ולדר וחשים שברון לב גדול, קולו של
הרגש מבקש מהם להאמין שהכל עלילה ושקרים. אבל ייתכן
שקולו של ההיגיון אומר להם, שהסבירות שכל כך הרבה אנשים
משקרים בפנים גלויות, היא קטנה.
אנשי ציבור שיש להם שם טוב שהולך לפניהם, לפעמים עלולים
להשתמש בשמם הטוב ובתמימותו של הציבור, כדי לחמוק
מעונש. בואו לא נהיה הציבור שמאפשר להם לעשות זאת.

שלבם בהגשת תלונה למשטרה על פגיעה מינית

10

אם הורשע, מגיע שלב הטיעונים לעונש, שבו יוחלט על מידת העונש שיקבל

9

לאחר שלב ההוכחות, בית המשפט יקבל החלטה לגבי הרשעה או זיכוי.

8

בשלב הזה המתלוננת עוברת חקירה נגדית קשה וצולבת שמטרתה לערער את גרסתה

7

עבריו מין כמעט אף פעם לא יודה. לכן, כל צד צריך להביא הוכחות בבית המשפט

6

אם התיק "עבר" ומוגש כתב אישום, הרוב המוחלט של התיקים יסתיימו בהרשעה.

5

בשלב הזה למעלה מ-80 אחוז מתיקי עבירות מין, נסגרים. רובם המכריע "מחוסר ראיות".

4

הפרקליטות מחליטה אם יש מספיק נתונים להגשת כתב אישום. אם לא, היא תסגור את התיק "מהיעדר אשמה", או "מחוסר ראיות".

3

לרוב המשטרה לא יכולה להחליט לסגור תיק. כשהמשטרה מסיימת את איסוף הראיות, היא מעבירה את החומר לפרקליטות.

2

המשטרה מבצעת חקירה משלה ואוספת ראיות (יכול לקחת מספר חודשים)

1

מגישים תלונה במשטרה ומוסרים עדות. מומלץ בליווי מרכזי הסיוע שמתאמים לנפגעות חקירה אצל חוקרים שעברו הכשרה בנושא.

רגע לפני שמסיימים...

המוגנות של ילדינו
בידיים שלכם.

אם אתם מרגישים
שהמסמך תרם לכם,
היו שותפים לשינוי.
הפיצו את המסמך.

יחד נגרש את החושך
ונפיץ אור

שלחו לחברים, למשפחה, לעמיתים לעבודה

אין להם אינטרנט? הדפיסו להם.

יש לכם פייסבוק?

שתפו את הקישור להורדת המסמך:

bit.ly/walder2021

אתם עובדים במוסד חינוכי?

הדפיסו את העמוד הבא ותלו בכיתות.

תודה שאכפת לך.

עברתם פגיעה? התקשרו

קו החירום לנפגעות ולנפגעי
תקיפה מינית

לנשים 1202

לגברים 1203

לנשים
דתיות 02-6730002

לגברים
דתיים 02-5328000

מרכז טיפולי

025000497

מרכז מידע

לנפגעי נפש

026222188

מגן

מרכז טיפול

למבוגרים וילדים

מהציבור החרדי

משטרה: 100

תהל: מרכז הסיוע
לנשים ולילדים דתיים

ווטסאפ: קו חם 24\7
0528361202 *2511

המרכז הישראלי למוגנות
מותאם לציבור החרדי

ווטסאפ: קו חם 24\7
0534962182 1700-700-848

"בנפשנו" מרכז טיפול
לגברים ונשים מהחברה החרדית
*9518

פורום נפגעים-יוצאים לאור

קבוצות שיח ומעגלי תמיכה
לגברים חרדים שעברו פגיעה

0543925141

forum.yozimlaor.org.il

לפניות ולמסירת עדויות בנוגע
לפגיעות מיניות בחברה הדתית או
החרדית, הרב ליעד אוריין
מזכיר ביה"ד לענייני קדושה של הרב
שמואל אליהו

0523455437

כולנו מאמינים לכם

